

Lubomír Stanček

Adventný čas

Slová apoštola Pavla nás privádzajú k pochopeniu skutočného významu liturgického roka, ktorý dnes večer začíname modlitbou Adventu. Celoročné putovanie Cirkvi je zamerané na objavovanie a prežívanie vernosti Boha, Ježiša Krista, ktorý sa nám opäť v betlehemskej jaskyni predstaví s tvárou Dieťaťa. Celý príbeh spasenia je cestou lásky, milosrdenstva a zhovievavosti: od stvorenia cez vyslobodenie ľudu Izraela z Egyptského otroctva, k odovzdaniu Zákona na Sinaji, až po návrat domov z babylonského zajatia. Boh Abraháma, Izáka a Jakuba bol vždy blízkym Bohom, ktorý nikdy neopustil svoj ľud. Niekoľkokrát znášal s bolesťou ich neveru a trpezlivo čakal na návrat, vždy v slobode lásky, ktorá predchádza a podporuje milovaného, pozorná voči jeho dôstojnosti i najhlbším túžbam.

Boh sa neuzavrel do svojho neba, ale sklonil sa k osudu človeka: toto je obrovské tajomstvo, ktoré presahuje akékoľvek očakávania. Boh vstupuje do ľudských dejín nepredvídaným spôsobom ako dieťa, prechádzajúc štádiami vývoja ľudského života, aby sa celé naše jestvovanie, duch, duša a telo ako to pripomenul sv. Pavol zachovalo neporušené a bolo pozdvižené do Božích výšin. Toto všetko Boh koná pre svoju vernú lásku k ľudstvu. Keď je láska pravá, vo svojej podstate je nasmerovaná na čo najväčšie dobro druhého a neobmedzuje sa iba na dodržiavanie záväzkov vyplývajúcich z priateľstva, ale ide ďalej bez vypočítavosti a ohraničení. Toto uskutočnil živý a pravý Boh, ktorého tajomstvo nám zjavuje sv. Ján: «Boh je láska» (1 Jn 4,8.16).

Tento Boh prijíma v Ježišovi z Nazareta celé ľudstvo, jeho dejiny a dáva im nové, konečné smerovanie k obnovenému bytiu ľudskej osoby, charakterizovanému tým, že pochádza od Boha a k nemu smeruje (porov. L'Infanzia di Ges 249; s. 19).

Môžeme tieto úvahy zdieľať spolu spolupráci medzi rozličnými myšlienkovými prúdmi a teológiou. Obnovujme si vieru. Je to vzácny dar. Pokúste sa ju vnímať ako znamenie Božej vernosti, ktoré vám ponúka príležitosti pripodobniť sa vo svojom živote Kristovi a nechať sa ním posväcovať až k dokonalosti (por. 1 Sol 5,23). Liturgický rok, ktorý bude aj pre vás putovaním, počas ktorého znovu zažijete tajomstvo Božej vernosti, na základe ktorej ste povolani stavať ako na pevnej skale svoj vlastný život.

Prežívaním a slávením tohto obsahu viery spolu s Cirkvou, spoznáte, že Ježiš Kristus je jediným Pánom vesmíru a dejín, bez ktorého každému ľudskému úsiliu hrozí, že sa stratí v ničote. Liturgia prežívaná v jej skutočnom duchu je vždy školou žitia kresťanskej viery, «teologálnej» viery, ktorá zahrnie celé vaše bytie ducha, dušu a telo a urobí z vás živé kamene pri budovaní Cirkvi a spolupracovníkov novej evangelizácie.

Jedinečným spôsobom sa v eucharistii živý Boh stáva tak blízkym, že sa dáva ako chlieb, ktorý je pokrmom na ceste, je prítomnosťou, čo premieňa ohňom svojej lásky. Žijeme v období, v ktorom sa často stretávame ľahostajnosťou voči Bohu. Myslím si však, že v hĺbke srdc tých, čo žijú vzdialení od Boha, jestvuje nostalgia po nekonečne, po transcendentne. Vašou úlohou je svedčiť o Bohu, ktorý je blízko a zjavuje sa pri hľadaní pravdy a riadi každú intelektuálnu činnosť. Boh sa otvára v našom živote, aby sme sa mohli stretnúť s Kristom, v ktorom sa dnešný človek stretáva s dnešným Bohom. Kresťanská viera nie je príľnutím k akémusi všeobecnému a nedefinovanému bohu, ale k Bohu živému, ktorý v Ježišovi Kristovi, vtelenom Slove, vstúpil do našich dejín a zjavil sa ako Vykupiteľ človeka. Veriť znamená zveriť svoj život tomu, ktorý jediný ho môže naplniť v čase a otvoriť ho pre nádej presahujúcu čas. Uvedomme si, «verný je ten, ktorý volá, a on to aj urobí» (1 Sol 5,24); spraví z vás ohlasovateľov svojej prítomnosti. Modlitbou sa vyberieme na cestu k betlehemskej jaskyni, aby sme pocítili skutočnú radosť Vianoc: radosť z prijatia dieťaťa podľa príkladu Panny Márie a sv. Jozefa do centra nášho života. To dieťa nám pripomína, že Božie oči hľadajú na svet a na každého človeka (porov. Zach 12,4). Božie oči na nás hľadajú, pretože on je verný svojej láske! Iba táto istota môže priviesť ľudstvo k pokoju a rozvoju v tomto momente našich dejín, ktorý je taký delikátny a komplexný. Našou veľkou príležitosťou je ukázať historickú účinnosť Božej vernosti tým, že ponúkneme svoje svedectvo a námahu v prospech morálnej a spoločenskej obnovy sveta. Nech je svetlo lúč, udržiavané vašou vierou, pokornou a adorujúcou, aby sa každý z vás stal svetlom nádeje a pokoja v univerzitnom prostredí.

*Hľa, z púšte hlas už zaznieva,
čo všetku tmu z nás vyhostí;
vyžeňme znútra plané sny,
žiari nám Kristus z výsosti.*

*Preber sa, duša ľarbavá,
veď hriech ťa tlačí do zeme;
už nová hviezda skveje sa
a všetko zlo z nás vyženie.*

*Baránka nám Boh posielala
za naše viny splatiť daň;
s ľútosťou v slzách volajme:
Zmiluj sa, Pane, odpusť nám.*

*A keď raz príde súdiť svet,
nech netrese nás podľa vín;
nech je nám Kristus v chvíli tej
pastierom dobrým, láskavým.*

*Sláva buď Bohu Otcovi,
víťazstvo jeho Synovi,
nech večná chvála zaznieva
aj Duchu Tešiteľovi. Amen.*

Bdejte !

(Mt 24,37-44)

„Ako bolo za dní Noema... ľudia jedli a pili, ženili sa a vydávali... a nič nezbadali, až prišla potopa... budú na poli dvaja, jeden bude vzatý... Bdejte teda... lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej nevíete“

Aj za Noemových čias sa o budúcnosti rozhodovalo už vtedy, keď sa po dlhé roky zdanlivo nič nedialo. No hromadila sa nepravosť a ľudia žili, akoby Boha nebolo a oni dušu nemali. Povrchný život postupne naplňal ich srdcia a oni si ani nevšimli, ako sa vyprázdňujú. Kde sa vytratí viera, tam ochladne láska a rozmnoží sa nepravosť. Ako rakovina, ktorá sa nenápadne udomácnuje, až prepukne s plnou silou. Bdieť znamená nenechať sa uspať narkózou konzumu. Vzhľadom na bohatstvo a krásu života, ktorú by nám pri plnšom rozvinutí krstu mohol prinášať každý deň, bude precitnutie pri príchode Syna človeka celkom isto veľkým prekvapením. Súčasťou bdelosti je preto aj žiť v odovzdanosti do Božieho milosrdenstva. Teda sústavne vyzývať Boha, aby on vyplnil v nás tie obrovské priestory určené pre dobro, ktoré zostávajú pre našu ľudskú slabosť nenaplnené. Len v takom prípade nás pohľad na Pána nemusí prekvapiť: v zrkadle jeho tváre sa uvidíme zaplavení milosrdenstvom, ktoré dotvorí ten obraz a podobu, na ktorú bol stvorený každý z nás.

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

Dnes (27.11.) je zbierka na charitu.
Nech vám Pán odmení vašu štedrosť.

Prvý piatok v mesiaci:
V tomto týždni je prvý piatok v mesiaci.

Vianočná sv. spoved'
s prítomnosťou viacerých kňazov - spovedníkov, bude v sobotu 17. decembra dopoludnia.

Kto dá prístrešie Svätej rodine?
Od 15. decembra začína pobožnosť „Kto dá prístrešie Svätej rodine?“
Bolo by veľmi pekné, keby sa našlo 9 rodín alebo domov, kde by sme prijali Svätú rodinu.

Kristov smäd

Keď sa Ježiš stretol so Samaritánkou pri Jakubovej studni, obrátil sa na ňu s prosbou: „Daj sa mi napit“ (Jn 4, 7). Neviedol ho k tomu len prirodzený smäd. Predovšetkým bol smädný po nej samotnej, po jej spáse. Po jej odpovedi lásky na jeho lásku k nej. Túžil ju prebudiť k pravému životu, aby prijala spásu a sama sa stala tou, ktorá ho zvestuje druhým. Bol smädný po tom, aby nakoniec i z jej srdca vytryskol prameň živej vody.

Rovnako tak je Ježiš smädný po nás. Túži po tom, aby sme sa otvorili jeho daru lásky a života, aby sme sa k nemu vrátili, a on tak mohol naplniť naše srdce svojím Duchom. Náš hriech nás od Boha vzdialil, akoby ukradol Bohu naše vlastné srdce, odrezal nás od prameňa Života. Boh sám túži po človeku, hľadá ho, volá a pozýva ho, chce mu život vrátiť. Nikdy si srdce človeka nevezme násilím, ale túži po tom, aby sa znovu nadviazal narušený vzťah, aby sa obnovila vzájomná výmena lásky.

Ježišov smäd po nás je prítomný v celom jeho živote, vo všetkých slovách a skutkoch, dokonca aj v diskusiách s farizejmi a zákonníkmi, pretože on túžil aj po ich srdci. Nakoniec táto jeho túžba vyvrcholila vo zvolaní z križa: „Žiznim.“ (Jn 19, 28). Tam sa skoncentroval jeho páličivý smäd po spáse všetkých ľudí. Akoby Ježiš z križa volal ku každému z ľudí: „Chcem, aby si žil, chcem, aby si bol šťastný, túžim po tebe!“

Vojtěch Kodet O.Carm., ThD „Hľadám tvoju tvár“

Sväté omše v 1.adventnom týždni - (A)

28.XI. pondelok *spovedanie: po sv. omši*

17:00 Za † Petra Peška

29.XI. utorok *spovedanie: 16:00 - 17:00*

17:00 Za † Františka a Annu Kovačovičových

30.XI. streda

17:00 Svätá omša v Štefanovej

1.XII. štvrtok *spovedanie: 15:30 - 17:00 aj po sv. omši*

17:00 Za † Jána Stojkoviča, syna Petra a nevestu Jarku

2.XII. piatok *spovedanie: 16:00 - 18:00 aj po sv. omši*

18:00 Za zdravie a Božiu pomoc pre Martinka a Andreja

3.XII. sobota

08:00 Na poďakovanie Pánu Bohu za 70 rokov života

Upratovanie kostola: 28-51

4.XII. 2. Adventná nedeľa – (A)

08:00 Za farníkov

Lektori: Pešková E., Radakovičová J.

11:00 Za † Juditu Pitekovú (1. výročie smrti)

Lektori: Kordošová A., Polakovič P.

14:00 Posvätný ruženec, litánie, výmena ružencových tajomstiev

Liturgický kalendár

28.XI. pondelok Sv.Katarína Labouré, panna

29.XI. utorok Sv. Saturnin, mučeník

30.XI. streda Sv. Ondrej, apoštol - Sviatok

1.XII.štvrtok Sv. Florencia(Kveta), panna

2.XII.piatok Sv.Silverius, pápež mučeník – **Prvý piatok**

3.XII.sobota Sv. František Xaverský, kňaz - Sp

Povolanie Petra a Ondreja

„Keď raz kráčal popri Galilejskom mori, videl dvoch bratov, Šimona, ktorý sa volá Peter, a jeho brata Ondreja, ako spúšťajú sieť do mora; boli totiž rybármi. I povedal im: Podďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí“ (Mt 4, 18 - 19).

I. Rozjímaj o láske, akou Ježiš miluje naše duše.

Všimni si, že títo dvaja bratia boli spolu pri mori. Boli to chudobní, jednoduchí, nevzdelaní rybári. Ježiš tadiaľ prechádzal a priblížil sa k nim, hoci oni ho ešte nepoznali. Predbehol ich svojou milosťou, postavil sa pred nich a povolal ich, aby išli za ním. Ako prvých si vyvolil Petra a Ondreja a povolal ich, aby boli s ním, aby ho nasledovali. Povedal im: „Podďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“

Pozri, Boh lásky nám chce dať svoje milosti ešte skôr, než ho spoznáme a než po ňom začneme túžiť. Porozmýšľaj o sebe a spomeň si, koľko milostí a darov si dostala z Pánovej ruky. Pripomeň si, ako Pán išiel za tebou. Spomeň si, koľkokrát ťa volal, aby si ho nasledovala, ale ty si mu neodpovedala tak, ako by si mala. Utekala si pred jeho hlasom, a namiesto toho si počúvala hlas otca lži a kráčala si po cestách tohto sveta a svojich chůtok.

Moja najdrahšia láska, hanbím sa, keď si pomyslím, koľkokrát si prostredníctvom dobrých vnuknutí láskavo volal moje nevďačné srdce, aby išlo za tebou. Dobro moje, koľkokrát si trpel pre moju nevďačnosť. Dokonca aj potom, ako si ma povolal k rehoľnému životu, som ti nebola verná, obrátila som sa ti chrbtom a kráčala som za svojimi vrtochmi a chůtkami. Zato ty si ma stále znovu a znovu priťahoval k sebe svojím svetlom, aby som sa od teba už nikdy nevzdialila.

Ďakujem ti, láska môjho srdca, za to, že si bol nesmierne milosrdný k môjmu nevďačnému a zradnému srdcu. Moje jediné dobro, úpenlivo ťa prosím, udeľ mi milosť, ktorá mi pomôže vytrvať verne s tebou.

II. Duša moja, rozjímaj o tom, že Boh je priateľom chudobných a tých, ktorými svet pohŕda. Všimni si Božiu pokoru. Nielenže sám chcel byť chudobný, ale za svojich apoštolov si vyvolil chudobných rybárov - ľudí, ktorými svet pohŕdal, ba čo viac, za apoštolov si vyvolil hriešnikov. Všimni si, že Boh neberie ohľad na osoby. Vo svojej dokonalej láske miluje a ctí si všetky duše rovnako.

Preto si uvedom, ako veľmi sa mýliš vo svojich úsudkoch, keď malomyselne vravíš, že si hriešna a že Boh sa preto na teba hnevá. Namýšľala si, že nemôžeš nasledovať Ježiša tak ako ostatné duše, pretože Boh ti neodpustil.

Ježišu, ty si priateľ chudobných, obhajca hriešnikov, svetlo tých, čo sú vo tme, a sila slabých! Vravíš, že si prišiel na svet kvôli ovciam strateným z domu Izraela. Mój večný Pastier, ty si dal život za spásu svojich milovaných ovečiek! Ako kruto zraňujem tvoju lásku, keď blúdím po cestách nedôvery a svojej zaslepenej nevedomosti.

Chcem ti vždy dôverovať! Vo svojich pádoch, vo svojej úbohosti a vo svojich slabostiach chcem stále dúfať v teba, utiekať sa k tebe a spoliehať sa na teba. Láska moja, svojou všemohúcou silou vlož do môjho srdca slová života: „Pod' za mnou“ a budem spasená.

Duša moja, čím menej mu veríš a dúfaš v neho, tým menej si pripravená prijať jeho dary a milosrdenstvo. Bez týchto dvoch teologálnych čností - viery a nádeje - nie si schopná prijať hojnosť Božích milostí a nemôže sa v tebe zrodiť dokonalá láska.

Olutuj to, čo bolo v tvojej minulosti zlé, pokor sa pred Bohom a dôveruj mu, ak chceš pokročiť na ceste za ním a necúvať.

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie.“

Na návšteve u chorej

*Ja som Pán, tvoj Boh, čo ťa za pravicu držím, ktorý ti hovorím: „Neboj sa, ja ti pomáham.“
(Izaiáš 41,13)*

Bol som akýsi stiesnený, lebo som mal navštíviť chorú ženu, ktorá bola už dvadsať rokov pripútaná na lôžko. Cestou som rozmýšľal, čo by som jej mohol povedať na útechu o kríži a milosti. Dvadsať rokov ochrnutá! Prijme to, čo jej ja, mladý, zdravý kaplán, poviem z Písma a z Nasledovania Krista?

No len čo som vstúpil do izby, bolo mi hneď lepšie, lebo z červeno-bielo károvaných obliečok sa na mňa usmievala tvár sedliacky, červená ako jabĺčko, ktorá mala jednoducho radosť, že ju niekto v toto letné popoludnie navštívil.

Uľahčene som teda začal hovoriť svoje zbožné reči. Zasmiala sa a prerušila ma: „Ó, pán kaplán, nenamáhajte sa! Veď ja viem: kto nechce svoj kríž niesť, musí ho vliecť.“

V tomto prípade teda ona bola učiteľkou a ja žiakom. Všetko jej dávalo za pravdu. Veď sa jej nikdy neopýtali, či chce vziať na seba túto chorobu, pri ktorej je nevyhnutné, aby ju stále niekto obsluhoval. Bola jej uložená ako jej spôsob života. Nemohla ju jednoducho zhodiť ako priťažké vrece. Čo komu osud uložil, to musí niesť. Človek má len voľbu niesť to stenajúc a plačúc, vzdorujúc a odporujúc, alebo ochotne a odovzdane do vôle Božej. Niesť to musí v každom prípade.

Nikto nevie povedať, koľko vlastnej statočnosti a koľko sily do toho, ktorý sa ponáhľa v ústrety našej slabosti, spolupôsobilo pri nesení kríža tej ženy. V takom osude však istotne nie je možná toľká veselosť bez dôvery v toho, v ktorom sú slabí silní a bezútešní veselí.

Pane, daj, aby sme boli vnímaví pre to, čo nám svetovými udalosťami a ľudskými osudmi chce povedať a dať. Urob nás bdelymi a pozornými voči radostiam i strastiam ľudí.

Biskup H. M. Janssen

Max Rosler „Skoré uzdavenia“

Vzdušný balet javorových nažiek

Jesenné scény v prírodných zátišiach, v ktorých účinkujú plody javorov, mám veľmi rád. Tisíce okrídlených nažiek sa vznášajú v ladnom rytme povetím, opisujúc jedinečné cikcakovito-špirálovité trajektórie. Padajúce plody javorov vyzerajú ako lietajúce tanieriky z ďalekých útrov vesmíru. Pohľad do korún javorov v pozadí s tyrkysovými nebesami, z ktorých vypadávajú nažky zaopatrené špeciálnym lietacím zariadením, sa radí do kategórie nadprirodzených.

Javorové plody patria k najobľúbenejším hračkám jesenného vetra. Tento neviditeľný šarvanec sa s týmito originálnymi zábavkami pohráva celé dni a noci. Raz ich v role jemného vánku starostlivo nosí v náručí. Vtedy sa okrídlené nažky vznášajú povetím v symfonickom plavnom lete. Keď sa vietor nahnevá a zhostí sa roly víchrice, prečeše javorinu, uchyťí javorové nažky, rozvíri sa a vynesie ich vysoko pod nebeskú báň. Odtiaľ ich potom po skupinkách roztopašne, ako sa mu práve zachce, rozfukuje po široširokom okolí na všetky svetové strany. Na horskom chrbte vysoko nad hornou hranicou lesa, kde široko-ďaleko nerastie nijaký strom, sa odrazu z ničoho nič začnú na zem sypať javorové nažky. Slnko, prebleskujúce pomedzi kučery obláčikov, vysvecuje javorové vrtuľky dozlatista.

V takejto chvíli mám dojem, že sa z nebies trúsia na zem zlaté drahokamy. Pripadá mi, akoby som sa ocitol v rozprávkovom deji, v ktorom som sa stal práve svedkom skutočne nadprirodzeného úkazu.

Jesenné tanečné varieté javorových nažiek nemožno ohodnotiť nijako ináč ako najvyššou umeleckou známkou. Pri tomto divadelnom predstavení mi nadskakujú zimomriavky po celom tele a duša sa vyladuje do najpríjemnejších vibrácií.

Aj teraz v dospelosti sa v októbri rozbeháme, naháňajme a chytajme v povetrí lietajúce javorové vrtuľníky. Oživia sa nám tak príjemné spomienky na krásne obdobie raného detstva, keď sme sa takto v zátišiach jesennej prírody hrávali s inými deťmi. Po takejto chvíľkovej retrospektíve svojej pozemskej životnej púte nám duša istotne zvláštne pookreje.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

Zamyslenia

Jednoduché otázky?!

„Bol to pre mňa ťažký deň“ - spomína kňaz v pastorácii väčšej farnosti. „Večer po bohoslužbách stál pred dverami fary muž v strednom veku a chcel so mnou hovoriť. Vraj ma pozná ako veselého farára. Ale dnes som, podľa neho, budil pri bohoslužbách taký smutný, resignovaný dojem. Chcel by mi vlastne dodať iba odvahu, nič viac. Tak sme sa pustili do rozhovoru. Podľa jeho mienky ľudia od Cirkvi nechcú veľa, vlastne chcú iba odpovede na celkom jednoduché otázky. Aké jednoduché otázky?“ - pýtam sa.

„No tak, napríklad: „Čorobiť s chorobou a smrťou? Ako zaobchádzať so šťastím a nešťastím? Má zmysel byť čestným? Jestvuje spravodlivá vojna?“ - takto a podobne sa pohotovo pýtal.

Naozaj jednoduché otázky. Naozaj jednoduché?! Ale má pravdu. To je to, nad čím ľudia rozmýšľajú. Ako zvládnuť svoj život. Celkom jednoduché otázky.

Mal pravdu. Ale odpoveď je veľmi komplikovaná. Tieto otázky totiž víria v hlave človeka už celé tisícročia. Ba bez nich by človek nebol človekom, ak by si ich aspoň niekoľkokrát v živote nepoložil a neusiloval sa na ne odpovedať.

Naozaj jednoduché a životne dôležité otázky ľudí. Naše odpovede sú však často veľmi komplikované. Útechou nám môže byť, že ani Učiteľ, ako bol Ježiš z Nazareta, nedával na tieto zdanlivo jednoduché otázky vždy jednoduché odpovede, ba, ani nemohol. Rád hovoril v podobenstvách. No ani učenci mu vždy nerozumeli. Museli ho prosiť o vysvetlenie. Ale aj tak sú to zväčša celkom jednoduché výroky. Započúvajte sa do niektorých z nich:

„Predaj svoj majetok a peniaze rozďaj chudobným“ (porov. Mt 19,21).

„Nemôžete slúžiť dvom pánom, Bohu a mamone“ (Mt 6, 24).

„Všetci, čo sa chytajú meča, mečom zahynú“ (Mt 26, 25).

„Ja som svetlo sveta“ (Jn 8, 12).

„Proste a dostanete“ (Jn 16, 24).

„Nech si mŕtvi pochovávajú mŕtvych“ (Mt 8, 22).

„Čo Boh spojil, nech človek nerozlučuje“ (Mt 19, 6).

Také jednoduché výpovede a predsa nám víria v našej myšli aj v srdci. Nedokážeme tieto jednoduché výroky nechať bokom. A predsa vidíme, že sa stráca veľa zo sily toho, čo Ježiš hovoril, pretože na základe našich diferencovaných a dobre premyslených a pripravených odpovedí sa zdá, akoby sme mali pohotovú odpoveď na každú životnú udalosť. Čo môžeme však povedať, ak stojíme pri lôžku nevyliciteľne chorého človeka, dlhodobo nezamestnaného a bez šance...?! Pri takýchto a podobných situáciách jednoducho slová ostávajú kdesi na polceste.

Keď navštívime lekára, chceme, aby nás dôkladne vyšetril, aby prípadne s niekým konzultoval, aby nám venoval čas a rozprával sa s nami, akoby už nemal nikoho v čakárni. Očakávame, že pracuje dôkladne a najskôr si rozmyslí, ako povie jednoduchými slovami, čo nám je a ako nám môže pomôcť.

Ľudia okolo nás čakajú od Cirkvi a kresťanov odpoveď na mnohé otázky. Na svoje otázky o kvalite života však nechcú nepremyslené, bezduché a lacné odpovede. Mnohé jednoduché odpovede majú však svoj pôvod v autorite Boha, ktorý svoje slovo dodrží.

Ľudia chcú „jednoduché odpovede“ na „jednoduché otázky“. Ale chcú uspokojivé a vecné odpovede. Preto treba hľadať, modliť sa, študovať, diskutovať, čítať... V tejto oblasti, musíme priznať, sme celý život žiakmi, aj keď sme už azda učiteľmi, rodičmi, kňazmi, vedúcimi pracovníkmi..., alebo ľuďmi poznačenými mnohými životnými skúsenosťami. Rozumieť životu a jeho tajomstvám, to nie je úloha na jeden ľudský život, akokoľvek dlhý. Predsa však aj tento deň nám môže odpovedať na mnohé otázky, môže byť bohatý na životnú múdrosť.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“!

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku